

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

Murátori töredék fordítása

“... Az evangéliumok harmadik könyve a Lukács szerinti. Lukács a jól ismert orvos, Krisztus felemelkedése után Pál őt, mint a törvényben buzgót magával vitte, saját neve alatt a hit szerint. Az urat azonban ő sem látta testben; És aminek maga utána tudott járni, így János születésétől kezdi a történetet elbeszélni.

A negyedik evangélium a tanítványok közül való Jánosé. Buzdítva tanítványtársait és a püspököket, ezt mondotta: “Böjtöljetelem velem együtt mától három napig és bármi kinyilatkoztatást nyerünk, mondjuk el egymásnak.” Ugyanazon az éjszakán Andrásnak, az apostolok közül az egyiknek kinyilatkoztatása volt, aminek minden dolgát Jánosnak kellett leírni a saját neve alatt, míg mindnyájuknak meg kellett (azt) vizsgálniuk. És ezért, bár minden egyes evangélium más kezdetről számol be, mégis a hívők hitének anyagában semmi különbség nincsen, mivel egyetlen irányító Szellem jelentett ki mindenben mindent, a születésről, a szenvedésről, a feltámadásról, a tanítványokkal való beszélgetésről és az ő kettős eljövételéről, az alázatosságban megvetett első eljövételről, ez már megtörtént, és az Atya királyi hatalmában dicsőséges második eljövételéről, amely ezután lesz. Tehát mi a csodálatos van abban, ha János önmagára vonatkozólag annyira állhatatosan minden egyes dolgot még a leveleiben is előad: “Amiket szemünkkel láttunk és fülünkkel hallottunk és kezünkkel érintettünk, azokat írtuk le nektek.” – Így nemcsak szem és fülünknak, hanem természetesen az Úr minden csodálatos dolgának rendezett elmondójának is vallja magát.

Az összes apostolok tettei pedig egyetlen könyvben vannak leírva. Lukács kedves Theophilnak foglalja össze, mivel az ő jelenlétében történtek mindezek a dolgok, ahogyan Péter távoli haláláról nyilvánvalóan kijelentést tesz, és az utazó Pálnak a városból (azaz Rómából) Hispániába való utazásáról is.

Pál levelei pedig a megérteni akaróknak saját magukat megvilágítják, hogy milyen helyről vagy milyen okból küldettek. Legelsőnek a korintusiak között a szakadásokat és a szakadárokat ítélve el, azután a galatáknak a körülmetélést, a rómaiaknál pedig bőszégesen leírta az írások sorrendjét, de elmélyítve, hogy ezeknek az alapja Krisztus. Ezekről külön-külön vitatkoznunk kell, amikor az áldott apostol, Pál, követve elődjének, Jánosnak sorrendjét név szerint csak hét egyházközségnek írt ilyen sorrendben: a korintusiaknak az elsőt, az efezusiaknak a másodikat, a filippibelieknek a harmadikat, a kolosszébelieknek a negyediket, a galatáknak az ötödiket, a tesszalónikaiaknak a hatodikat és a rómaiaknak a hetediket. A korintusiaknak és a tesszalónikaiaknak megfeddés miatt még egy levelet írt. Egyet pedig azon az alapon tudunk megkülönböztetni, hogy az az egész

földkerekségen elterjedt. Ugyanis János az apokalipszisében bár hét egyháznak írt, mégis mindhez szól. Bár a Filemonhoz és a Tituszhoz írt egy-egy levél és a Timoteushoz írt két levél oka a szeretet és a barátság, mégis a egyetemes egyház tiszteletére az egyházi tanítás elrendezésére szerettek. Beszélnek egy laodiceaiakhoz írt levélről és egy alexandriaiakhoz írtól, ezek Pál neve alatt a Marcion eretnokséggel kapcsolatban koholtattak és (mint) több mások az egyetemes egyházba nem fogadhatók be, nem megfelelő (nem congruit) ugyanis az epét mézzel összekeverni.

Judás és az előbb említett János két levele pedig megtartatnak az egyetemes egyházban és Salamon barátainak származó bölcsesség könyvét az ő tisztelete alatt tartják.

Jánosnak (az apokalipszisé) és Péternek az apokalipszisé annyiban fogadjuk be, amennyire néhányan közülünk az egyházban nem akarják olvasatni.

De Hermász írta a Pásztort nemrégiben, a mi időnkben, Róma városában, amikor Pius püspök, aki neki testvére volt, ült a Róma gyülekezetének székében. És ezért azt valóban illendő elolvasni, de nem lehet nyilvánosan felolvasni az egyházban az embereknek, sem a Próféták között (nem lehet számon tartani), mivel számuk már betelt, sem az apostolok között, mert azok ideje lejárt. Arsinoust pedig, akár Valentinust vagy Miltiadist nem fogadtuk be teljesen, akik Marcion számára egy új zsoltárkönyvet írtak, Basilides Asaianus-szal a Cataphrigok szerzőjével.”

A töredék i.sz 170 körüli, a fordítás angol alapján történt, amely megtalálható a következő weboldalon:

<http://www.earlychristianwritings.com/muratorian.html>